

DWY

o

GERDDI

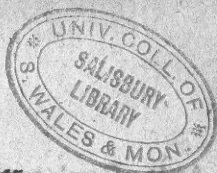
NEWYDDION,

Y GYNTAF

O hanes rhyfeddol am Fachgen a fu farw yn ddiweddar yn Heol Dean, (*Dean Street.*) yn Llundain yn un ar bymtheg oed, yr hwn at ddiwedd ei oes a glaiychodd mewn modd auarterol, sef a rhyw swm mawr or tu mewn iddo megis gwraig feichiog fai'n agos i dump esgor; yr hwn pan fu farw a agorwyd a chafwyd yn ei gylla ef Blentyn benyw, a gwallt ac a danedd ganddo, ac un goes ganddo, a di anaf ond hynny. fel mae'r hanes yn canlyn yn y Gerdd.

YN AIL

Annogaeth ddifrifol i ystyried y math dragwyddoldeb.

Cenir ar y Dán Fechan.

DOW'CH yn nes i wrando 'Stori
Fwya hynod tu i'w henawi,
Ni fu'r iath beth etioed mewn sylw,
Er dydd Adda i'r dydd heddyw.

Bachgen oedd yn byw yn Llundain
Yn ddigon hîwus mewn a llawen;
Ond daeth rhyw ddolur tîst i'w flino,
Er ys dyddie i'w gystuddio.

Yn ei fol yn sylwedd grymus
Ag iddo beunydd 'roedd yn boenus,
Ond aeth ei ddolur i ddi alzeth,
A phasio gwyr o physigwriaeth.

Nid oedd rhyngddo fawr o ragor
A gwraig feichiog yn min esgor;
Yn fawr ei swm a musgrell hefyd
Yno'n boenus iawn ei benyd.

Pan aeth yn un ar hymtheg oedran
Fe aeth ei glwy yn fwy dra hufan,
Megis plentyn roedd c'n gwingo
A phawb a'i law yn gallu'i deimlo.

Bu farw'r bachgen poenus gyflwr,
Er maint ysgil yr holl Physygywr,

Ac at y Corph er mwyn ei weled ;
Bu yno dytu gan ddoctoriad.

Ei agor wnaeth y gwyr cywreiniol,
A chawsant olwg sy'n rhyfeddol ;
'Roedd yaddo eneth fechan fatwol,
Mae'r geirio'n awr yn wirioneddol.

Ac er nad oedd hi ond plentyn bychan,
Yr oedd hi'n edrych fel mewn oedran,
A chanddi dyner walit a dannedd ;
Er mor sâl ei oedd ei sylwedd.

Ond un goes a feddi ni tani
A dyn'r an-foll oedd arni ;
Wrth ei galon bach yn goaled
Megis golar oedd ei gweled.

Yr oedd y PULS yn rhoddi arwydd
Ei bod yn fyw o fewn y deu-ddydd ;
Nerth y physig poen y bachgen,
Gallwn goelio a'i gwnaeth yn gelen.

Ynghylch y ddau mae barn Doctoriad
Eu bod 'ruan oedran ran cenhedliad ;
Ei bod hi yno cyn ei eni
Wrth ei asen yn cyd oesi.

Nid oeddynt felly ond gyfeilliad
'Ran âch a natur a chenhedliad,
Ond bod gosodiad dechreu sylwedd,
Wedi ei roi yn afreoledd.

Y Doctor *Carpue'n* stryd Death,
 Yn meddiant hwn mae corphyn bychao,
 Wedi wastio ei gnawd ef ymaith,
 Fe geiff ar diroedd goffadwriaeth.

Pan ddaeth y newydd hwn o gwmpas,
 Fe synnai ddynion yr holl Ddinas,
 Ugeiniau sydd bob dydd yn dyfod,
 At y Ddelw i wel'd Rhyfeddod.

O na 'mbeuwch mo'r ystori,
 Mae geiriau dynion gwir am dani,
 Mae i dy'r Doctor *Carpue'n* cerdded,
 Fil yn gwlmw tel yw gweled.

Fe ddylai pawb is wyhren sobri,
 Mae hynny'n rhinwedd pob rhieni ;
 Am gael plant yn lan heb ana,
 Ac mor ddi nodedd yw'n defnyddie.

Mae gallu Duw i'w weld yn eglur,
 Mai cry' ydyw mewn creadur,
 Mae cyrph bywiolion trefn i eu hanian,
 Yn Rhagorol iawn gywras.

Rhyfedded pawb o heppil Adda,
 Gael ei eni yn ddi ana',
 Rho'i clod i Dduw am fath ddatoni,
 Mae hynny'n rhinwedd pob rhieni.

BRytaniad parodtweh,
 BO ffordd y distryw dowch,
 Am nesol fri, o bob trueni-trowch,
 I'motyn noddfa dyma'r dydd,
 I ddeugyd rnag y llid y sydd,
 Gan ddilyn Daw a'i'ddoliad,
 Trwy ymddfyniad ffydd.

Gostyngwn dyma'r pryd,
 I'r llwch cyn delo'r llid:
 Cyn myn'd i'r bedd, yn oeredd farwedd fyd;
 Rhag yn ein camwedd oeredd-lâs,
 Y bo'm ni'n cyfwrdd angau glâs,
 Gwell inni 'rowron blygu,
 I greia wrth orsedd Gras.

'Dyw mwyniant hyn o fyd,
 Ond byrr i'r hwy a'i gyd;
 A'r Iesu'n bur, Fel brodyr rhown ein bryd;
 Os caru'r byd a wnawn bob awr,
 Nes delo'r angau i'n torri i lawr,
 Pa fodd dangosir wyneb,
 Yn nhragwyddoldeb mawr?

Oh Brenhin mawr y ne',
 Yn llwyr newidio'n lle,
 O lygredd bÿd, i fywyd ynddo fe.

Pe caem ni'r byd ar gwynfyd gwael,
 Sydd ynddo'n gyfan oll i'w gael,
 Cael rhan yn Iôr y nefoedd
 Sy'n filoedd mwy o' gael.

Gan hynny nag ymdrown, *malom A.*
 O'n camwedd ffield ffown,
 I grefu grâs, rai di-ias heddyw down
 Trugaredd barod sy'n parhau, *Luc. xiv. 17*
 I'r hwn a ddelo heb nac-hau
 Oh Dduw dod iuni sobrwydd,
 Yn rhwydd i 'diferhau.

Dnw blanno yn ein plith,
 Wir grefydd yn lle rhith,
 Ddaw rhagrith ffol, i'r noddfa fywiol fyth,
 Gwybydded bawb sy' heddyw'n byw,
 Heb wir adnabod Crist yn Nuw,
 A'i gael e'n gyfaill hefyd.
 Mae bywyd ynfyd yw.

Cael ffraeth wybodaeth ffri,
 Sydd fraint o uchel fri,
 Fod undeb gwiw rhwng Duw a'th enaid di
 Pan ddelo i farnu dynol ryw,
 Cwell bod mewn heddweh gyda Duw
 Na'r byd a'i oll anrhydedd.

Daw lwyddo'r Fenygl glir
 I'n gwasgu ni at y gwir,
 Boed gair Duw Iôr, 'neitha foedd Mor a Thir,
 Yn tynnu pawb at Dduw ein pen
 Y Gwr a'n prynodd ar y pren,
 Pob genau'r hoed ogoniant,
 A molant iddo Amen.

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...